Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (sedmého senátu)

4. června 2013 *

„Žaloba na neplatnost — Veřejné zakázky na služby — Nabídkové řízení — Podpora mise EULEX v Kosovu vrtulníky — Odmítnutí nabídky uchazeče — Nedostatek pasivní legitimace — Nepřípustnost“

Ve věci T-213/12,

Elitaliana SpA, se sídlem v Římě (Itálie), zastoupená R. Colagrandem, avocat,

žalobkyně,

proti

Eulex Kosovo, se sídlem v Prištině (Kosovo), zastoupené G. Brosadola Pontottim, solicitor,

žalované,

jejímž předmětem je návrh směřující ke zrušení opatření přijatých Eulex Kosovo v rámci zadání veřejné zakázky nazvané „EuropeAid/131516/E/SER/XK – podpora mise Eulex v Kosovu vrtulníky“ jinému uchazeči, a dále k tomu, aby Eulex Kosovo byla uložena náhrada škody, kterou žalobkyně utrpěla z důvodu, že jí nebyla uvedená zakázka zadána,

TRIBUNÁL (sedmý senát),

ve složení A. Dittrich (zpravodaj), předseda, I. Wiszniewska-Białecka a M. Prek, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

Usnesení

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 4. února 2008 přijala Rada Evropské unie společnou akci 2008/124/SZBP o Misi Evropské unie v Kosovu „na podporu právního státu“, Eulex Kosovo (Úř. věst. L 42, s. 92). Podle čl. 2 druhého pododstavce této společné akce Eulex Kosovo napomáhá kosovským institucím, justičním i donucovacím orgánům při jejich pokroku směrem k udržitelnosti a odpovědnosti a při dalším rozvíjení a posilování nezávislého mnohonárodnostního justičního systému a mnohonárodnostní policie a celních orgánů, přičemž zajišťuje, aby tyto orgány nepodléhaly politickému vměšování a dodržovaly mezinárodně uznávané normy a evropské osvědčené postupy.

* Jednací jazyk: italština.

2 Dne 18. října 2011 bylo v dodatku k *Úřednímu věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2011/S 200-324817) zveřejněno pod označením EuropeAid/131516/D/SER/XK oznámení o omezeném nabídkovém řízení, jež se týká projektu nazvaného „Podpora mise Eulex v Kosovu vrtulníky“, jehož cílem je uzavření smlouvy o poskytování služeb. Toto oznámení obsahovalo následující údaj: „Veřejný zadavatel: vedoucí mise Eulex Kosovo, Priština, Kosovo“.

3 Dopisem ze dne 23. prosince 2011, ke kterému byly připojeny zejména pokyny pro uchazeče, vyzval vedoucí mise Eulex Kosovo žalobkyni, Elitaliana SpA, italskou společnost, vykonávající činnost v oblasti leteckých služeb poskytovaných veřejnoprávním subjektům vrtulníky, aby se zúčastnila omezeného nabídkového řízení.

4 Žalobkyně předložila v rámci výše uvedeného řízení nabídku.

5 Dopisem ze dne 29. března 2012 ředitel správy a služeb podpory Eulex Kosovo informoval žalobkyni o tom, že její nabídka byla zařazena na druhé místo.

6 Dopisem ze dne 2. dubna 2012 požádala žalobkyně Eulex Kosovo o přístup k některým dokumentům, které předložil uchazeč, jehož nabídka byla zařazena na první místo. Dopisem ze dne 17. dubna 2012 vedoucí mise Eulex Kosovo odmítl poskytnout k těmto dokumentům přístup.

7 Dne 24. dubna 2012 zadal vedoucí mise Eulex Kosovo dotčenou zakázku uchazeči, jehož nabídka byla zařazena na první místo.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

8 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 23. května 2012 podala žalobkyně projednávanou žalobu směřující proti Eulex Kosovo a společnosti Starlite Aviation Operations.

9 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu téhož dne podala žalobkyně návrh na předběžné opatření, ve kterém navrhovala, aby předseda Tribunálu nařídil odklad vykonatelnosti rozhodnutí Eulex Kosovo, kterým se odmítá nabídka, kterou předložila v rámci řízení týkajícího se zadání dotčené zakázky a které se týká zadání této zakázky jinému uchazeči, a aby proto zakázal Eulex Kosovo sjednat dotčenou zakázku, nebo pokud se tak již stalo, zahájit provádění zakázky, a aby přijal jakékoliv jiné zajišťovací opatření, které považuje za vhodnější.

10 Usnesením Tribunálu ze dne 3. července 2012, Elitaliana v. Eulex Kosovo a Starlite Aviation Operations (T-213/12) byla žaloba v části, v níž směřovala proti společnosti Starlite Aviation Operations zamítnuta.

11 Usnesením předsedy Tribunálu ze dne 4. září 2012, Elitaliana v. Eulex Kosovo (T-213/12 R), byl návrh na nařízení předběžného opatření zamítnut a bylo stanoveno, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

12 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 14. září 2012 vznesla Eulex Kosovo námitku nepřípustnosti na základě čl. 114 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu

13 Dne 28. listopadu 2012 předložila žalobkyně vyjádření k námitce nepřípustnosti.

14 Žalobkyně v žalobě navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil opatření přijatá Eulex Kosovo v rámci zadání veřejné zakázky nazvané „EuropeAid/131516/E/SER/XK – podpora mise Eulex v Kosovu vrtulníky (PROC/272/11)“ jinému uchazeči, které jí bylo oznámeno Eulex Kosovo dopisem ze dne 29. března 2012, jakož i jakýkoliv jiný akt s tím související, a zejména přípis ze dne 17. dubna 2012, kterým jí Eulex Kosovo odmítla poskytnout přístup k požadovaným dokumentům;

— uložil Eulex Kosovo náhradu škody, kterou žalobkyně utrpěla z důvodu, že jí nebyla uvedená zakázka zadána;

— uložil Eulex Kosovo náhradu nákladů řízení.

15 Eulex Kosovo v námitce nepřípustnosti navrhuje, aby Tribunál:

— odmítl žalobu jako nepřípustnou;

— uložil žalované náhradu všech nákladů řízení ve věci.

16 Ve vyjádření k námitce nepřípustnosti žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl námitku nepřípustnosti;

— v každém případě doručil žalobu orgánu, který je považován za žalovaný.

Právní otázky

17 Na základě čl. 114 odst. 1 a 4 jednacího řádu může Tribunál, požaduje-li to některý účastník řízení, o námitce nepřípustnosti rozhodnout, aniž by se zabýval věcí samou. Podle odstavce 3 téhož článku, nerozhodne-li Tribunál jinak, projedná se návrh ústně. V projednávaném případě pokládá Tribunál věc na základě písemností ve spise za dostatečně objasněnou, a proto není důvodné zahájit ústní část řízení.

18 Na podporu svých návrhových žádání Eulex Kosovo tvrdí, že v projednávané věci nemůže mít pasivní legitimaci z důvodu, že nemá postavení nezávislého subjektu. Dále tvrdí, že Tribunál nemá pravomoc ve vztahu k aktům přijatým na základě ustanovení Smlouvy o FEU o společné zahraniční a bezpečnostní politice (dále jen „SZBP“).

19 Zaprvé, pokud jde o otázku, zda má Eulex Kosovo pasivní legitimaci, je třeba připomenout, že podle čl. 263 prvního pododstavce SFEU lze žalobu na neplatnost podat nejen proti aktům některých zde uvedených orgánů, ale i proti aktům přijatým institucemi nebo jinými subjekty Unie, pokud jde o akty, které mají závazné právní účinky.

20 Mimoto podle čl. 44 odst. 1 písm. b) jednacího řádu musí žaloba uvedená v článku 21 statutu Soudního dvora Unie obsahovat označení strany, proti níž žaloba směřuje.

21 Podle žalobkyně má Eulex Kosovo pasivní legitimaci, neboť je institucí nebo jiným subjektem Unie ve smyslu čl. 263 prvního pododstavce SFEU.

22 Co se týče právního postavení Eulex Kosovo, je třeba v této souvislosti připomenout, že podle čl. 1 odst. 1 společné akce 2008/124 byla Eulex Kosovo zřízena Unií jako mise „na podporu právního státu“ v Kosovu.

23 Článek 6 společné akce 2008/124 stanoví strukturu Eulex Kosovo. Odstavec 1 stanoví, že je jednotnou misí Evropské obranné a bezpečnostní politiky (EOBP) v celém Kosovu. Na základě odstavce 2 zřídí Eulex Kosovo hlavní ústředí, regionální a místní kanceláře v celém Kosovu, podpůrný prvek v Bruselu (Belgie) a podle potřeby styčné kanceláře. Podle odstavce 3 je Eulex Kosovo tvořena vedoucím mise, personálem, jakož i policejní, justiční a celní složkou.

24 Podle čl. 7 odst. 1 a 2 společné akce 2008/124 je ředitel útvaru schopnosti civilního plánování a provádění civilním velitelem operace Eulex Kosovo, který vykonává velení a řízení Eulex Kosovo na strategické úrovni v rámci politické kontroly a strategického řízení ze strany Politického a bezpečnostního výboru (dále jen „PBV“) a v rámci obecné pravomoci vysokého představitele (dále jen „VP“) Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku. Podle odstavce 3 tohoto článku zajišťuje řádné a účinné provádění rozhodnutí Rady i rozhodnutí PBV, včetně vydávání pokynů na strategické úrovni podle potřeby vedoucímu mise a poskytování poradenství a technické podpory vedoucímu mise.

25 Článek 11 společné akce 2008/124 popisuje linii vedení Eulex Kosovo. Podle odstavce 2 PBV vykonává z pověření Rady a VP politickou kontrolu a strategické řízení Eulex Kosovo. Podle odstavců 3 a 4 tohoto článku podává civilní velitel operace, který je velitelem Eulex Kosovo na strategické úrovni, zprávy Radě prostřednictvím VP. Odstavec 5 tohoto ustanovení uvádí, že vedoucí mise vykonává velení a řízení Eulex Kosovo v místě působení a přímo odpovídá civilnímu veliteli operace.

26 S ohledem na výše uvedená ustanovení nemá Eulex Kosovo právní subjektivitu a není stanoveno, že může být účastníkem řízení před unijními soudy. Naopak se jedná o misi, tj. pouhou akci, jejíž doba trvání byla podle článku 20 společné akce 2008/124, ve znění společné akce Rady 2009/445/SZBP ze dne 9. června 2009 (Úř. věst. L 148, s. 33) původně omezena do 14. června 2010 a která byla v okamžiku podání žaloby rozhodnutím Rady 2010/32/SZBP ze dne 8. června 2010 (Úř. věst. L 145, s. 13) změněna a prodloužena do 14. června 2012. Tribunál již přitom rozhodl, že v takovém případě nemůže být mise považována za unijní instituci nebo jiný subjekt ve smyslu čl. 263 prvního pododstavce SFEU (usnesení předsedy Tribunálu ze dne 22. června 2010, H. v. Rada a další, T-271/10 R, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, body 19 a 20). Z toho vyplývá, že Eulex Kosovo není takovou institucí nebo jiným subjektem.

27 Mimoto je nutné připomenout, že žalobkyně požaduje zrušení opatření přijatých Eulex Kosovo v rámci zadání dotyčné zakázky, a sice v podstatě opatření, kterými se odmítá nabídka předložená žalobkyní v rámci řízení týkajícího se zadání dotčené zakázky a která se týkají zadání této zakázky jinému uchazeči, jakož i jakéhokoliv aktu s tím souvisejícího, zejména sdělení ze dne 17. dubna 2012, kterým byl odepřen přístup k požadovaným dokumentům.

28 I když byla tato opatření přijata vedoucím mise Eulex Kosovo a ředitelem správy a služeb podpory Eulex Kosovo (viz body 5 až 7 výše), lze je přičítat výlučně vedoucímu mise Eulex Kosovo. Právě vedoucí mise vykonává velení a řízení nad personálem, jakož i nese administrativní a logistickou odpovědnost na základě čl. 8 odst. 2 společné akce 2008/124.

29 Je třeba uvést, že opatření přijatá v rámci řízení týkajícího se zadání dotčené zakázky, a sice v podstatě odmítnutí nabídky žalobkyně, zadání zakázky jinému uchazeči, jakož i odepření přístupu k požadovaným dokumentům, byla součástí každodenního řízení mise. Podle čl. 8 odst. 3 společné akce 2008/124 je tímto řízením pověřen vedoucí mise.

30 Je třeba konstatovat, že opatření přijatá v rámci řízení týkajícího se zadání dotčené zakázky se týkají rozpočtu Eulex Kosovo.

31 Podle čl. 16 odst. 2 společné akce 2008/124 se veškeré výdaje spravují podle pravidel a postupů použitelných pro souhrnný rozpočet EU. Podle čl. 8 odst. 5 této společné akce vedoucí mise odpovídá za plnění rozpočtu Eulex Kosovo a za tímto účelem podepíše smlouvu s Evropskou komisí. Jak vyplývá ze spisu, vedoucí mise Eulex Kosovo takovou smlouvu s Komisí podepsal. Komise tudíž svěřila některé

úkoly při plnění rozpočtu Eulex Kosovo vedoucímu mise Eulex Kosovo, jak je stanoveno v čl. 54 odst. 2 písm. d) nařízení Rady (ES, Euroatom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1), ve znění změn.

32 Toto přenesení pravomoci se odráží zejména v čl. 16 odst. 3 a 4 společné akce 2008/124 o finančních ustanoveních. Podle odstavce 3 může totiž vedoucí mise uzavírat technické dohody týkající se dodávek vybavení, služeb a prostor pro misi Eulex Kosovo pouze se souhlasem Komise. Odstavec 4 stanoví, že vedoucí mise podává Komisi, která nad jeho činností vykonává dohled, úplné zprávy o činnostech vykonávaných v rámci smlouvy.

33 Je třeba připomenout, že akty přijaté na základě přenesených pravomocí jsou obvykle přičitatelné orgánu, který pravomoci přenesl a kterému přísluší bránit dotčený akt před soudem (viz usnesení Tribunálu ze dne 4. června 2012, Elti v. Delegace Evropské unie v Černé hoře, T-395/11, bod 62 a citovaná judikatura).

34 Za těchto okolností je třeba mít za to, že akty přijaté vedoucím mise Eulex Kosovo v rámci řízení týkajícího se zadání dotčené zakázky lze přičítat Komisi, která má na základě čl. 263 prvního pododstavce SFEU pasivní legitimaci. Tyto akty mohou být tudíž předmětem soudního přezkumu v souladu s požadavky obecné zásady, které se dovolává žalobkyně, podle níž musí být jakýkoli akt vydaný orgánem, institucí nebo jiným subjektem Unie zakládající právní účinky ve vztahu k třetím osobám soudně přezkoumatelný (rozsudek Soudního dvora ze dne 23. dubna 1986, Les Verts v. Parlament, 294/83, Recueil, s. 1339, bod 24, a rozsudek Tribunálu ze dne 8. října 2008, Sogelma v. AER, T- 411/06, Sb. rozh. s. II-2771, bod 37).

35 Eulex Kosovo tudíž nemá pasivní legitimaci.

36 Tento závěr není zpochybněn ani čl. 8 odst. 7 společné akce 2008/124, podle něhož vedoucí mise zastupuje Eulex Kosovo v místě operací a zajišťuje odpovídající zviditelnění mise, ani čl. 16 odst. 3 této společné akce, podle něhož může vedoucí mise s výhradou schválení Komisí uzavírat technická ujednání s členskými státy EU, zúčastněnými třetími státy a dalšími mezinárodními aktéry nasazenými v Kosovu ohledně poskytování vybavení, služeb a prostor pro Eulex Kosovo. Tato ustanovení přiznávají totiž vedoucímu mise pouze omezené pravomoci. Zatímco podle uvedeného čl. 8 odst. 7 je oprávněn zastupovat tuto misi v místě operací, uvedený čl. 16 odst. 3 mu z věcného hlediska přiznává pouze přísně omezenou způsobilost k právním úkonům. Mimoto je třeba připomenout, že posledně uvedené ustanovení potvrzuje spíše skutečnost, že akty přijaté vedoucím mise Eulex Kosovo v rámci řízení týkajícího se zadání dotčené zakázky lze přičítat Komisi (viz body 29 až 34 výše).

37 V tomto ohledu je třeba odmítnout také argumentaci žalobkyně týkající se čl. 1 odst. 9 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114, Zvl. vyd. 06/07, s. 132), podle níž je Eulex Kosovo jakožto veřejnoprávní subjekt ve smyslu tohoto ustanovení institucí nebo jiným subjektem Unie. Podle čl. 1 odst. 9 písm. b) této směrnice musí mít totiž veřejnoprávní subjekt ve smyslu tohoto ustanovení právní subjektivitu. Eulex Kosovo ovšem, jak již bylo konstatováno (viz bod 26 výše), právní subjektivitu nemá, a nemůže být tedy veřejnoprávním subjektem ve smyslu čl. 1 odst. 9 směrnice 2004/18.

38 Zadruhé žalobkyně podpůrně tvrdí, že v případě, že by Eulex Kosovo neměla pasivní legitimaci, mohl by Tribunál předně určit účastníka řízení, proti kterému lze vést dále řízení. V této souvislosti odkazuje na judikaturu, podle níž nemá skutečnost, že v žalobě je nesprávně označena jako žalovaná jiná osoba, než je původce napadeného aktu, za následek nepřípustnost žaloby, pokud žaloba obsahuje takové skutečnosti, na základě nichž lze jednoznačně určit účastníka řízení, proti němuž žaloba směřuje, jako je označení napadeného aktu a jeho původce. Podle této judikatury je třeba v takovém

případě považovat za žalovaného původce napadeného aktu, i když není uveden v úvodní části žaloby (viz usnesení Tribunálu ze dne 16. října 2006, Aisne a Nature v. Komise, T-l73/06, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 17 a citovaná judikatura).

39 Tuto judikaturu však nelze v žádném případě použít na projednávanou věc. V projednávaném případě totiž označení Eulex Kosovo v žalobě není pochybením žalobkyně. Naopak z obsahu žaloby jasně vyplývá, že žalobkyně měla výslovně v úmyslu podat žalobu proti Eulex Kosovo, která je podle žalobkyně institucí nebo jiným subjektem Unie ve smyslu čl. 263 prvního pododstavce SFEU, což žalobkyně ostatně potvrdila ve vyjádření k námitce nepřípustnosti. Mimoto, i když je nesporné, že žaloba označuje napadené akty, neobsahuje žádnou skutečnost, na základě níž by bylo možné jednoznačně konstatovat, že žaloba směřuje proti jinému subjektu než Eulex Kosovo. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, Tribunálu v takové situaci nepřísluší, aby určil účastníka řízení, proti němuž by měla žaloba směřovat, aby splňovala podmínky čl. 44 odst. 1 písm. b) jednacího řádu.

40 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Tribunál by měl uznat, že se dopustila omluvitelného omylu a v této souvislosti se dovolává judikatury, která připouští existenci takového omylu, pokud dotčený orgán jednal tím způsobem, že jeho jednání může samo o sobě nebo rozhodujícím způsobem vyvolat přípustné zmatení u procesního subjektu v dobré víře, jenž prokázal veškerou řádnou péči požadovanou od běžně informovaného subjektu (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 18. října 1977, Schertzer v. Parlament, 25/68, Recueil, s. 1729, bod 19 a rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 1995, Cobrecaf a další v. Komise, T-514/93 P, Recueil, s. II-621, bod 40).

41 Je nesporné, že oznámení o zakázce uvádělo vedoucího mise Eulex Kosovo jako veřejného zadavatele, kterému měla být předložena nabídka. Mimoto ze spisu vyplývá, že během řízení týkajícího se zadání dotčené zakázky konali ve vztahu k žalobkyni právě vedoucí mise Eulex Kosovo nebo ředitel správy a služeb podpory mise Eulex Kosovo. Navíc je třeba uvést, že ani oznámení o zakázce ani dopisy adresované vedoucím mise Eulex Kosovo nebo uvedeným ředitelem neuváděly osobu, proti níž by bylo možné podat případnou žalobu proti opatřením přijatým v rámci řízení týkajícího se zadání dotčené zakázky. Za těchto okolností a s ohledem na složitou právní situaci upravující vztah v tomto řízení mezi Eulex Kosovo a jejím vedoucím na straně jedné a Komisí a Radou na straně druhé, bylo pro žalobkyni nepochybně obtížné určit osobu, které bylo možné přičítat dotčená opatření a která měla pasivní legitimaci.

42 Nicméně je třeba připomenout, že existence omluvitelného omylu může mít podle judikatury, které se dovolává žalobkyně (viz bod 40 výše), za následek pouze to, že žaloba nesmí být odmítnuta z důvodu opožděnosti. V projednávané věci je nesporné, že žalobkyně dodržela lhůtu pro podání žaloby. Mimoto je třeba konstatovat, že žalobkyně v žádném okamžiku nesměřovala žalobu proti jinému účastníkovi, než je Eulex Kosovo, ale pouze požadovala, aby Tribunál určil žalovanou osobu, proti níž musí být podána projednávaná žaloba, aby byla přípustná.

43 Mimoto ze spisu nevyplývá, že žalobkyně byla informována, že případná žaloba proti opatřením přijatým v rámci řízení týkajícího se zadání dotčené zakázky musí být podána proti Eulex Kosovo. Naproti tomu je třeba konstatovat, že z žaloby jasně vyplývá, že žalobkyně směřovala žalobu proti Eulex Kosovo, neboť měla za to, že Eulex Kosovo je institucí nebo jiným subjektem Unie ve smyslu čl. 263 prvního pododstavce SFEU. S ohledem na dostatečně jasnou povahu ustanovení společné akce 2008/124 uvedených v bodech 22 až 36 výše a judikaturu, která existovala v okamžiku podání žaloby, se přitom žalobkyně – navzdory obtížím uvedeným v bodě 41 výše – nemusela dopustit omylu tkvícího v tom, že považovala Eulex Kosovo za takovou instituci nebo jiný subjekt. Tento omyl tudíž není omluvitelný.

44 Argumentaci žalobkyně vycházející z omluvitelného omylu je tudíž nutné odmítnout.

45 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že žaloba, kterou žalobkyně podala proti Eulex Kosovo je nepřípustná z důvodu nedostatku pasivní legitimace Eulex Kosovo, co se týče jak návrhu na zrušení, tak i návrhu na náhradu škody, který je úzce spojený s návrhovým žádáním na zrušení (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 14. února 1989, Bossi v. Komise, 346/87, Recueil, s. 303, bod 31, a usnesení Elti v. Delegace Evropské unie v Černé hoře, bod 33 výše, bod 74 a citovaná judikatura), přičemž není nezbytné vyjádřit se k údajnému nedostatku pravomoci Tribunálu, pokud jde o akty přijaté na základě ustanovení Smlouvy o FEU, která se týkají SZBP.

46 Projednávanou žalobu je tedy třeba odmítnout.

K nákladům řízení

47 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Eulex Kosovo požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení o předběžných opatřeních.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (sedmý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se odmítá.

2) Společnosti Elitaliana SpA se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení o předběžných opatřeních.

V Lucemburku dne 4. června 2013.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
A. Dittrich